

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/246/2021
Identifikačné číslo spisu:	4312202040
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4312202040.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, G., zast. Mgr. Róbertom Kučerom, advokátom so sídlom Veľká Okružná 39, Žilina proti žalovanému: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, J., zast. Mgr. Zuzanou Bdžochovou, advokátkou so sídlom Palkovičova 16, Bratislava, v konaní o zaplatenie 1.228.174,99 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 13C/47/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 07. mája 2019, č.k. 7Co/378/2017-856, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie zastavuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvej inštancie“) č.k. 13C/47/2012-783 zo dňa 07. februára 2017, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.228.174,99 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.228.174,99 € od 18. januára 2011 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti čo do výšky ročného úroku z omeškania a v časti o zaplatenie 10 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1.228.174,99 € od 03. februára 2009 do 17. januára 2011 žalobu zamietol. Odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 71,58 %.

2. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že pohľadávka žalobcu vznikla na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 27.07.2005, ktorú uzatvoril žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom, s tým, že táto bola zabezpečená vlastnou zmenkou zo dňa 27.07.2005 znejúcou na sumu 37.000.000,-Sk (1.228.174,99 eura), vystavenou v Leviciach, s lehotou splatnosti dňa 02.02.2009. Z obsahu spisu, predovšetkým z rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 14CoZm/2/2012 zo dňa 21.03.2013 vyplynulo, že tento potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 11CbZm/1/2009 zo dňa 02.12.2011, ktorým súd prvej inštancie ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz zo dňa 24.08.2009, čím žalovanému uložil

povinnosť zaplatiť pohľadávku, ktorej zaplata sa žalobca domáha aj v tomto spore. Je zrejmé, že pohľadávka vznikla z toho istého právneho vzťahu. Z uvedených rozsudkov ďalej rezultovalo, že oba sudy sa podrobne zaoberali námietkami, ku ktorým sa následne podrobne vyjadrili odôvodnení citovaných rozsudkov. Navyše, Okresný súd Žilina v konaní, ktoré bolo pred ním vedené pod spisovou značkou IICbZm/1/2009 nariadil znalecké dokazovanie za účelom zistenia pravosti podpisov žalovaného, pričom zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že podpis na zmluve o pôžičke a zmenke, obe zo dňa 27.07.2005 boli pravými podpismi žalovaného, keďže boli natoľko jednoznačné, že umožňovali jednoznačnú identifikáciu pisateľa.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 420 písm. e) a f) a § 421 CSP.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolacie konanie je potrebné zastaviť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

5. V priebehu dovolacieho konania bol uznesením Okresného súdu Nitra z 30. novembra 2020, č.k. 31OdK/279/2020-20, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05. decembra 2020, a ktoré bolo v Obchodnom vestníku SR č. 234/2020 zverejnené dňa 05. decembra 2020, o.i. na majetok žalovaného vyhlásený konkurz a do funkcie správcu konkurznej podstaty bol ustanovený správca G & B KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom kancelárie SNP 56/2130, Levice, IČO: 47 254 831 (ďalej len „správca konkurznej podstaty“). Okresný súd Nitra zároveň oddlžil dlžníka tak, že dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze.

6. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

7. Procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti ZoKR je, že súd je povinný konania uvedené v § 167e ods. 1 ZKR bez zbytočného odkladu zastaviť. Najvyšší súd konštatuje, že medzi tieto konania patrí aj konanie o dovolaní podľa § 419 a nasl. CSP.

8. Žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanému pohľadávku, ktorá vznikla pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a) ZoKR), a ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze na majetok žalovaného. Zároveň oddlžením súd dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze. Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli dané zákonné predpoklady na zastavenie dovolacieho konania poukazom na § 167e ods. 1 ZoKR.

9. Najvyšší súd SR následne skúmal, či nejde o pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 písm. a) ZKR, t.j. pohľadávku nedotknutú oddlžením. Prihliadol pritom na skutočnosť, že veriteľom pohľadávky, uplatňovanej v konaní, je fyzická osoba, t.j. žalobca, ktorý je pôvodným veriteľom tejto pohľadávky, teda pohľadávku nenadobudol postúpením, prevodom ani prechodom. Ohľadom (ne)existencie ďalších zákonných podmienok, ktoré definujú pohľadávku v zmysle § 166c ods. 1 písm. a) ZKR, dovolací súd požiadal o súčinnosť správcu konkurznej podstaty, ktorý na výzvu súdu oznámil, že dlžník, t.j. žalovaný uviedol žalobcu v zozname veriteľov, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu, ďalej že správca konkurznej podstaty listom zo dňa 21. decembra 2020, doručeným žalobcovi dňa 29. decembra 2020, upovedomil žalobcu o tom, že na majetok dlžníka bol vyhlásený konkurz. Žalobca si prihláškou doručenou správcovi konkurznej podstaty dňa 14. decembra prihlásil svoju pohľadávku v celkovej sume 2.327.735,67 eur. Prílohou predmetnej prihlášky bol o.i. napadnutý rozsudok odvolacieho súdu č.k. 7Co/378/2017-856 zo dňa 07. mája 2019. K uvedenému vyjadreniu správcu konkurznej podstaty pripojil fotokópiu zoznamu veriteľov dlžníka a fotokópiu upovedomenia veriteľa o vyhlásení konkurzu zo dňa

21. decembra 2020 adresovaného žalobcovi spolu s fotokópiou podacieho lístka a potvrdenia o doručení. Z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty, z potvrdenia o doručení a z pripojených dokladov mal dovolací súd osvedčené, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému nie je pohľadávkou nedotknutou oddĺžením v zmysle § 166c ods. 1 písm. a) ZKR.

10. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel dovolací súd k záveru, že pohľadávka uplatňovaná v predmetnom dovolacom konaní je pohľadávkou, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze (§ 166a ods. 1 písm. a) ZKR), preto v súlade s § 167e ods. 1 ZKR konanie o dovolaní žalovaného zastavil.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP . Keďže oddĺženie inicioval žalovaný a tým zaviniť aj procesný následok vo forme zastavenia konania, v ktorom sa uplatňuje voči nemu pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, žalobcovi priznal plnú náhradu trov dovolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.